SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 40. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, FEBRUARY 29, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 29-го ЛЮТОГО 1992 Ч. 40. РІК XCIX.

ПРЕЗИДЕНТ СТВОРЮЄ ДЕРЖАВНУ ДУМУ УКРАЇНИ

Київ (УНІАР). — Тут у середу, 26-го лютого, опубліковано указ Президента України Леоніда Кравчука про створення Державної Думи України, яка розроблятиме основні напрямні і принципи діяльності органів державної виконавчої влади. Очолив Державну Думу України Л. Кравчук, а його заступником став прем'єр-міністер України Вітольд Фокін.

В той самий день голова Верховної Ради України Іван Плющ зустрівся з членами управи Міжнародної конфедерації вільних профспілок. Гості розповіли про свої відносини з підприємцями, урядами і парляментами своїх країн. Голова Верховної Ради спростував чутки, що український парлямент нібито намагається знищити профспілки. Він запевнив, що Верховна Рада України зробить усе, щоб нові закони відповідали основоположним документам міжнародного профспілкового руху.

До Києва 26-го лютого прибула група експертів Дитячого фонду Організації Об'єднаних Націй. Мета візити — з'ясування ситуації в Україні щодо охорони здоров'я матерів і дітей.

Під заключним актом наради з безпеки і співробітництва в Европі, текст якого від 1975 року зберігається в уряді Финляндії, з'явилося п'ять нових підписів. Цей історичний документ підписали керівники держав, які виникли після развалу СССР, а саме: Білорусь, Молдова, Таджикістан, Узбекістан та Україна.

Ю. Осінчук є на листі визначних музик Стайнвей

Ню Йорк. — У окремій газеті, яку видає відома фірма виробництва фортепіянів Стайнвей і Сини і яка поширюється в Ню Йорку, Лондоні, Гамбургу і Берліні, подано до відома, що відома українська піяністка Юліяна Осінчук є включена в листу світової слави музик.

На цій новій листі осіб, які дістали це визначне відзначення, є ще крім української мисткині 17 прізвищ, в тому багато із Далекого Сходу, де, як відомо, музика стоїть дуже високо.

У. Пінковська виступить в УІА

Ню Йорк. — Тут у неділю, 8-го березня, о год. 3-ій по полудні в Українському Інституті Америки відбудеться концерт піяністки Уляни Пінковської. В програмі — твори Баха, Брамса, Гайдна, Шопена, Ліста та Ревуцького.

У. Пінковська закінчила студії в музичній школі Джуліярд в Ню Йорку. Виступала з концертами в Ню Йорку і околицях, з півгодинною програмою на телевізії, а також виграла першу нагороду в стейтовому конкурсі талантів „Міс Америка" в Ню Джерзі. У цьому році піяністка плянує відбути концертову туру по Европі, зокрема по Україні.

В Москві знову затівають небезпечний експеримент

Москва. — Агентство Асошіейтед Пресс інформує, що нібито міністери закордонних справ Вірменії і Азербайджану — Раффі Ованесян і Гуссейн-ага Садихов, прийшли до висновку, що ворожнеча між обидвома країнами і військові зудари не припиняться поки не буде полагоджено шляхом переговорів справу Нагірного Карабаху, автономної області на території Азербайджану, але з переважаючою кількістю вірменського населення.

Правдоподібно за порадою російських політичних діячів переговори між азер-

(Закінчення на стор. 4)

УКРАЇНА СТАЛА ЧЛЕНОМ ФІФА

Київ. — Міжнародна федерація футболу (ФІФА) надала статус тимчасових членів цієї організації національним федераціям Грузії, України, Словенії та Хорватії, повідомляє агентство Франс-Пресс.

У заяві сказано, що рішення прийнято перед конгресом ФІФА, наміченим на липень для того, щоб ці національні федерації вже тепер могли будувати свої відносини з футбольними об'єднаннями інших країн, а їхні футболісти брати участь у товариських зустрічах на рівні клюбів та збірних.

У футбольних мистецтвах світу 1994 року Україна ще не зможе взяти участь, бо льосування вже відбулося під кінець 1991 року.

ВШАНУВАЛИ ВЛАДИКУ В. СТЕРНЮКА У 85-ЛІТТЯ

Львів (С. Глутковська). — У четвер, 13-го лютого, українські греко-католики у Львові взяли участь в урочистому святкуванні 85 роковин з дня народження Архиєпископа Володимира Стернюка.

Владика В. Стернюк

В соборі св. Юра була відправлена Архиєрейська Свята Літургія. Разом з Архиєпископом Стернюком її відслужили Єпископ Епархії в Івано-Франківському Софрон Дмитерко, Єпископи-помічники Львівської Архиєпархії Михайло Саприга та Юліян Вороновський, о. д-р Іван Дацько, генеральний вікарій Архиєпархії, о. Ярослав Чухній, декан Львівської Архиєпархії та багато інших священиків. На службі були присутні біля 6,000 осіб. Проповідь виголоси о. І. Дацько.

Після Літургії в митрополичих палатах собору св. Юра, де знаходиться резиденція Архиєпископа В. Стернюка та Кардинала Мирослава Івана Любачівського, відбулося святкове зібрання. На ньому були присутні Владика Любачівський, єпископи та священики Львівської Архиєпархії, а також члени родини Архиєпископа Стернюка.

Особливо тепло вітав Владику Стернюка Кардинал Любачівський.

В імені Папи Івана Павла II державний секретар Ватикану Кардинал Анджельо Содано надіслав Архиєпископові Стернюкові телеграму.

БАНК СССР ВИВЕДЕНО З-ПІД ЮРИСДИКЦІЇ РОСІЇ

Київ (УНІАР). — Тут у вівторок, 25-го лютого, в Маріїнському Палаці відбулася міжнародна економічна нарада делегацій колишніх совєтських республік, а по її закінченні керівники делегацій дали пресову конференцію.

Нарада була присвячена пошукам механізмів розв'язання різних фінансових проблем, які існують сьогодні між колишніми союзними республіками, передусім проблеми виплати і обслуговування зовнішнього боргу колишнього СССР. У консультативній нараді взяли участь офіційні делегації на чолі із заступниками прем'єрів урядів з 14-ти колишніх республік Союзу, за винятком Російської федерації. Тимчасово виконуючий обов'язки голови уряду Грузії Тангіз Сігуа прилетів з Грузії останнім через погану погоду.

На запитання журналістів про причини відсутности представників Росії, прем'єр-міністер України Вітольд Фокін відповів, що йому про них нічого невідомо. В телефонічній розмові 24-го лютого між Леонідом Кравчуком і Борисом Єльциним досягнено усної домовлености про приїзд російської делегації. Давати якусь оцінку ігноруванню міждержавної наради з боку Росії прем'єр України відмовився.

На порядок денний переговорів було винесено сім питань: про правонаступництво щодо зовнішнього державного боргу і активів СССР; механізми погашення боргу; обслуговування заборгувань (обов'язки СССР в іноземній валюті); питання, пов'язані з обігом цінних

(Закінчення на стор. 4)

90-ЛІТТЯ Е. КОЗАКА-ЕКА

Дітройт. — Місцева громада готується відзначити 90-ліття Едварда Козака-Ека. Святочна зустріч з цієї нагоди відбудеться в суботу, 22-го березня 1992 року. Для друзів, знайомих, шанувальників і товариств, які бажали б прислати привіти з цієї нагоди, подається адресу: Jerome Kozak, 4431 Stratford, Warren, Mich. 48092.

Молодь з'єднано відзначить Кобзаря

Джерзі Сити, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Швидкою ходою зближається місяць березень, а з ним традиційні у нас святкування в пошану Кобзаря України — Тараса Шевченка.

Може найбільше до таких святкувань підготовляється тут в ЗСА наша шкільна молодь і це добре, бо саме цим впоюється вже у дітей пошану до нашого найбільшого поета і знання його творів.

Коли ще до того шкільна молодь об'єднується до такого відзначення — це може стати прикладом для старшого покоління.

Тому з радістю вітаємо в редакції представниць українських шкіл Нюарку та околиці, які, як виясняють нам, вже вдруге будуть святкувати березневу річницю спільно.

У редакції „Свободи": (сидять, зліва) Сестра Марія, ЧСВВ, І. Басняк; (стоять, зліва) Х. Гентиш, Х. Крижанівська.

Сестра Марія Розмаринович, ЧСВВ, зі школи св. Івана Хрестителя в Нюарку, Хризанта Гентиш із „Рідної Школи" в Нюарку і Христина Крижанівська з української школи ім. Лесі Українки в повіті Морріс, а з ним імпрезова референтка УККА в Нюарку Ірена Басняк, розповідають нам як дійшло до такого з'єднання сил і з їхніх вияснень бачимо, що усі вони радо спільно взялися за таке діло.

В цьому молодечому концерті беруть ще також участь діти із Музичного Дошкілля під керівництвом Марти Шлемкевич-Савицької — так, що дослівно немає в цій околиці української школи, яка б стояла осторонь.

На запитання, в який спосіб поодинокі школи підготовляються до спільної імпрези, довідуємося, що кожна школа робить це окремо. Школи українознавства вибрали до виступу певне число учнів, а лише школа св. Івана Хрестителя включила всіх учнів, завдяки тому, що має добре вишколений хор під орудою Віри Берези.

У програмі, яку нам передають до перегляду, бачимо, що крім хорових точок, будуть виведені сценки, деклямації, а замість трафаретного вступного слова

(Закінчення на стор. 4)

ПРЕЗИДЕНТ ДЖ. БУШ ВИСТУПАЄ ПРОТИ НОРМАЛІЗАЦІЇ З КАСТРОМ

Маямі, Фла. — Агентство Асошіейтед Пресс інформує, що президент З'єднаних Стейтів Америки Джордж Буш, виступаючи перед кубинцями, які живуть в ЗСА, зокрема на Фльориді, що він ніколи не погодиться на нормалізацію відносин і встановлення дипломатичних зв'язків з „островом свободи" Кубою поки там при владі буде Фідель Кастро, теперішній диктатор комуністичного режиму, який, не зважаючи на переміни у світ і упадок комуно-московської імперії, він продовжує триматися старої комуністичної лінії і заперечує усі поголоски про будь-які зміни за його життя.

У статті опублікованій в газеті „Маямі Гералд", автор статті спираючись на точні заяви Президента ЗСА каже, що цілі, які ставить перед собою Уряд Америки під теперішню пору і надії американського народу ясні: „ми бажаємо свободи і розвитку кубинському народові і передбачаємо скорий кінець режиму Ф. Кастра".

Дж. Буш намагається зменшити побоювання великої кубинської спільноти в ЗСА, яка турбується деякими нібито позитивними змінами американської політики у відношенні до комуністичної Куби про що стараються емісари Кастра і так зване „Товариство приятелів Куби" в Америці до якого належать навіть деякі члени Палати Репрезентантів, що частенько їздять в гості до кубинського диктатора.

Противник Дж. Буша, республіканець-консерватист і широко відомий синдикований колюмніст Патрик Бюкенен, виступаючи у передвиборчій кампанії в Маямі заявив слухачам, переважно кубинцям, що режим Ф. Кастра впаде ще до вигаснення його президентського речення, а він (П. Бюкенен), якщо буде обраний Президентом ЗСА, сприятиме цьому і відновленні демократичної системи на острові. Дж. Буш знає, що велика і добре зорганізована громада кубинців може впливати на вибори в ту чи іншу сторону. Передвибори в Маямі відбудуться 10-го березня.

„Нормальних зв'язків з Кубою не буде до того часу, — каже на сторінках газети „Маямі Гералд" Дж. Буш, — поки на острові існуватиме комуністична диктатура Ф. Кастра". Президент запевнив кубинців, що він працює дуже настирливо в напрямку політичних і економічних змін на Кубі, закріплення там демократичної системи й уряду, побудованих на законних основах. Буш обіцяє, що його Адміністрація й далі стосуватиме тиск на Кастра і підтримуватиме надії демократичних організацій.

Представник кубинського уряду Аріель Рікардо, відповідаючи на обіцянки Дж. Буша заявив, що „він переслідує свої політичні цілі і заяви не становлять нічого нового. В них немає навіть натяку про турботу за долю кубинського народу. Він тільки хоче здобути якнайбільше голосів кубинців, які живуть в ЗСА, є громадянами і активно ідуть до виборчих урн", — кажуть кубинські режимники.

Р. Керрі переміг в Південній Дакоті

Су Фолс, Південна Дакота. — У передвиборах, що відбулися у Південній Дакоті, сенатор з Небраски Роберт Керрі набрав 40 відсотків голосів виборців-демократів. Слідом за ним іде сен. Том Гаркін, за якого проголосувало 26 відсотків. Биллові Клинтонові віддали перевагу всього 19 відсотків. Пол Цонгас дістав 10, Едмунд Бравн — 4 відсотки. Як відомо, що у Ню Гемпширі переміг Цонгас, який дістав понад 30 відсотків голосів.

Виборці - республіканці віддали 69 відсотків голосів за президента Джорджа Буша.

Кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Ричард Берк повідомляє, що ще перед початком виборів Керрі і Гаркін розраховували на перемогу, бо оба вони родом з сусідніх з Південною Дакотою стейтів. Оба розуміли, що їх успіх буде сприяти збірці грошей для продовження їх кампанії у південних стейтах. Кореспондент газети пише, що їхню підготову до передвиборів у Південній Дакоті не можна порівняти з тими зусиллями, які застосовували тут кандидати зі Середнього Заходу П. Цонгас і Б. Клінтон, постійно виступаючи на місцевій телевізії, щоб переконати дакотців у тому, що їх турбують проблемами тутешнього сільського населення.

„Поза всякими сумнівами, ми одержали у Південній Дакоті переконливу перемогу, — заявив Керрі своїм прихильникам. — Тепер ми починаємо погоню за 'золотом' ".

У СВІТІ

В СЕРЕДУ, 26-ЛЮТОГО, німецькі власті арештували п'ятьох німецьких бізнесменів. Їх обвинувачують у продажу для Іраку устаткування, яке могло бути використане для створення ракет. Таким чином, затримано вже сімох німецьких громадян, проти яких висунуто обвинувачення у свідомому посиленні іракського воєнного потенціялу.

ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕМОКРАТИЧНА Росія підтримала резолюцію конференції Народного фронту Санкт-Петербургу „Про декомунізацію", яка пропонує прийняти закон, що заборонив би колишнім діячам КПСС і КҐБ протягом п'яти років займати керівні державні посади.

В СЕРЕДУ, 26-ГО ЛЮТОГО, Папа Іван Павло II вернувся до Ватикану після тижневої подорожі до Сенегалю, Ґамбії і Ґвінеї. Всі свої проповіді і релігійні церемонії Папа присвятив зміцненню католицьких меншин в цих країнах, а також налагодженню добрих взаємин між ними і численними мусулманськими громадами. То була 54 закордонна подорож Папи Івана Павла II. Число країн, які він відвідав, досягло 101.

В ПОНЕДІЛОК, 24-ГО ЛЮТОГО, Президент України Леонід Кравчук прийняв Кардинала Мирослава Івана Любачівського. Він запросив Президента виступити на Синоді Української Католицької Церкви, який відбудеться у Львові в травні цього року.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖ. БУШ ЗАПРОСИВ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ДО ВАШІНҐТОНУ

Вашінґтон. — Радіо „Свобода" повідомило у четвер, 27-го лютого, що президент України леонід Кравчук прийняв запрошення від президента З'єднаних Стейтів Америки Джорджа Буша відвідати Вашінґтон 6-го травня цього року.

Представники Білого Дому заявили, що президент Дж. Буш розмовляв з Л. Кравчуком 20 хвилин телефоном і обидва державні мужі обмінялись думками про ситуацію в Україні і становище Києва до проблем сплачення закордонних боргів колишнього СССР.

Цитуючи президента Л. Кравчука, речники Уряду заявили, що він заявив Президентові ЗСА, що Україна дотримає свого слова і полагодить справу знищення і вивозу тактичної і стратегічної нуклеарної зброї зі своєї території. Кравчук також заявив, що Україна має намір ратифікувати договір про зменшення стратегічної нуклеарної зброї, не зважаючи на те, що вона хоче якнайскорше позбутися тієї зброї зі своєї території. Уряд України підтримуватиме також всі інші договори, наприклад, про зменшення війська і звичайної зброї в Европі, — сказано в повідомленні Білого Дому.

В. Ґорбачов публікується в „Ню Йорк Таймсі"

Ню Йорк. — У понеділковому числі „Ню Йорк Таймсу" появилась перша статтія Михаїла Ґорбачова, передрукована покищо з італійської газети „Ля Стампа" з Турину, але у п'ятницевому числі „Ню Йорк Таймсу" було поміщене офіційне повідомлення про те, що колишній генеральний секретар ЦК КПСС і президент СССР М. Ґорбачов погодився стати постійним співробітником тієї престижевої газети і її видань, тут в ЗСА і за кордоном. Отже від понеділка, 24-го лютого він буде вести рубрику раз в місяць у відділі вислову політичної думки постійних і принагідних політичних діячами, коментаторами і аналітиками.

Уже відомий зміст перших чотирьох статтей М. Ґорбачова: „Комунізм і його майбутність", „Війна в районі Перської затоки", „Відносини між Кремлем і Ватиканом", а також теми про відносини між ним (Ґорбачовим) і теперішнім президентом Російської федерації Борісом Єльциним.

Газета „Ню Йорк Таймс" звертає увагу своїх численних читачів, що статті М. Ґорбачова друкуватимуться на передостанній сторінці першої частини, зараз після редакційних статтей.

У числі з 24-го лютого, постійний співробітник газети Вілліям Сафаєр дає свого роду „першу лекцію" М. Ґорбачову, як він повинен пристосуватися до американського і міжнародного читача „Ню Йорк Таймсу" і які теми в першу чергу повинен порушувати, щоб викликати широке зацікавлення у читацькій громаді. У першій точці Сафаєр дораджує М. Горбачову, щоб він оминав натяків на те, що він хоче повернутися на свій давній пост президента СССР, бо тоді читач готовий подумати, що він користується особистими мотивами. Сафаєр каже, що колишній совєтський лідер може наслідувати будь-якого колюмніста стилем і заскакувати своїми прогнозами інших. Невідомо чому, але Сафаєр дораджує, щоб Ґорбачов повчив Єльцина, як він має поступати зі своїми „російськими дисидентами". А вкінці каже: „Ви, Махаїле Сергієвічу, найкраще знаєте як розправлятись з опозицією".

В АМЕРИЦІ

ЗГІДНО З ОПИТАМИ фірми Мейсон-Діксон, колишній демократичний сенатор з Массачусеттс Пол Цонґас має найбільше поперття серед освіченої, добре ситуованої верстви населення громадян ЗСА. Це одначе відноситься найбільше до самого Вашінгтону та його околиць з поблизьких стейтів Делавер і обидвох Вірджіній. По стороні республіканців, президент Джордж Буш втішається далеко більшою перевагою над Патриком Бюкененом.

ЧЛЕНИ КОНҐРЕСУ кажуть, що Уряд президента Джорджа Буша має на меті вислати досі найвищої ранги делегатів від закінчення війни до В'єтнаму під проводом асистента державного секретаря Ричарда Соломона. Офіційного потвердження в цій справі немає, але загальна думка схиляється до того, що повідомлення про поїздку делегації незадовго появиться. Аналітики твердять, що Уряд президента Дж. Буша цим потягненням хоче нав'язати ближчі стосунки з колишніми ворогами, а зокрема в цьому виборчому році, щоби показати виборцям про свої намагання дізнатись про долю пропавших без вістки американських вояків.

У СЕРЕДУ, 26-ГО ЛЮТОГО, Верховний Суд ЗСА виніс рішення, що федеральний закон про заборону дискримінації на базі статі у школах і університетах дозволяє також учням потягти до судової відповідальности та вимагати фінансового відшкодування. Це рішення схвалено голосами 9 до 0 і тим самим відкинено арґументи адвоката Уряду, що закон у справах освіти з 1972 року не дозволяє на грошові відшкодування за незаконне дискримінування. Адвокати і оборонці громадських прав уважають, що це рішення Верховного Суду є новим променем надії та могутньою зброєю проти статевої дискримінації в середніх школах та університетах ЗСА.

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

З Головної Канцелярії УНСоюзу інформують, що до Фонду Відродження України — УНС, вплинуло від членів УНС до четверга, 27-го лютого, 10,896 чеків-дивіденд, відсотків від боргових зобов'язань і добровільних датків на суму

286,979.82

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Глум над правосуддям в Ізраїлі

Жидівські ловці „воєнних злочинців" знайшли собі жертву в особі автомобільного механіка у Клівленді Івана Дем'янюка, що ніби це він „Іван Грозний", машиніст ґазового бараку у таборі в Треблінці у Польщі, де за твердженням жидів, згинуло 850,000 жидів, арештованих і привезених туди німецьким ґестапо. Американсько-жидівський мільйонер Гаммер, який довгі роки торгував з советським урядом, поїхав до Москви і привіз від КҐБ „документ" слідчому судді в Єрусалимі, що Дем'янюк — це дійсно „Іван Грозний", який масово вбивав жидів у Треблінці. Хоча Дем'янюк ввесь час рішуче твердив, що він у своєму житті ніколи не був у Треблінці, і уряд в Єрусалимі зробив з того судового процесу циркове видовище. Ще далеко перед проголошенням присуду приводили туди шкільних дітей та показували їм Дем'янюка, як того, що звів з цього світу сотні тисяч жидів. Члени ізраїльського уряду, Гаммер та члени уряду й прокуратор і судді в Єрусалимі навіть не хотіли слухати, що „документ", привезений Гаммером, це фальшивка. Дем'янюка засудили вже відразу, як його привезли з Америки до Ізраїля, а формально проголосили засуд смерти у 1988 році.

Тому, що оборонець Дем'янюка Йорам Шефтель зголосив був відклик до Верховного суду і тому, що та справа набрала міжнародного розголосу — присуду смерти не виконано, але й із новою судовою розправою чекали, зволікали і загально було переконання, що ізраїльські власті тримають Дем'янюка, тепер вже 72-літнього, у в'язниці, щоб він помер там природною смертю. Але вмішався на Сході Европи провалився комунізм і перестали бути засекреченими архіви КҐБ. У газетах появилася вістка, що в отих архівах знайшлася світлина „Івана Грозного" з Треблінки, і що це не Дем'янюк, а якийсь Іван Марченко. Ассошіейтед Пресс передала в минулу середу вістку з Єрусалиму, що Верховний суд вислухав звіт про ревеляції архіву КҐБ, проте все ще не звільнив Дем'янюка, тільки наказав постаратися про додаткові архівні матеріяли КҐБ і відклав справу на два місяці „для перевірення справи".

Ізраїль відомий уже у всьому світі з свого підходу до проблеми вини і кари. Всі є винуваті — тільки вони без вини. Автохтонних арабів вільно бити палками, в'язнити без суду і без кінця вільно безконечно тримати арабські землі під своєю окупацією і колонізувати прибулими з колишнього Советського Союзу жидівськими іміґрантами, та ще й вимагати від Америки 10 біл. дол. ґарантованої державою позички на будову домів для тих іміґрантів на арабських землях. За Третього Райху згідно з постійною настановою жидівського світу, ніхто інший не потерпів, тільки жиди. Наче не було Еріха Коха з його кривавим правлінням в Україні, наче не було Вінниці, у Бабиному Ярі похоронені самі тільки жиди і жидівська література промовчує також польський Катинь, бо вони знають тільки себе.

Але недавно видатний жидівський науковець, професор Єрусалимського університету, Вольф Москович, на своєму виступі на форумі Наукового Т-ва ім. Шевченка у Ню Йорку, признав, що політика Ізраїля рахується із силою і як тільки Україна виявить свою силу, зміниться ціла настанова Ізраїля. Цей тверезий реалістичний підхід промовчує етичний момент проблеми. Ясно, що „ближча сорочка тілові як кожух". Але національний чи державний еґоїзм має теж свої межі, бо ніякий народ на земному ґльобі не живе тільки сам один, задивлений тільки у себе. Це була філософія „юберменшів" німецького нацизму, що його ненавидять і проклинають жиди та не свідомі, що самі вважають себе все ще, під кінець XX сторіччя, вибраним народом, вищим понад усі інші. В українському народі ніколи не було національного чи політичного антисемітизму, а вибухи проти жидів (Гайдамаччина, Паліївщина) були спровоковані вислугуванням жидами окупантським режимам або економічним визиском. Нам треба приятелів, а не ворогів. Можна тільки жаліти, що й сумна історія з Іваном Дем'янюком вказує, що жидівський світ згодно вину одиниці приписує цілому народові та супроти цієї української одиниці ставиться ганебно. Пора скінчити з такими методами.

Олександер Серафин

„СХОПИ МОМЕНТ!"

Під таким заголовком появилася книжка з початком 1992 року пера колишнього президента ЗСА, Ричарда Ніксона. Книжку цю віддано до друку з початком вересня 1991 року, понад три місяці перед розвалом СССР. У ній, автор накреслює історичні виклики і сприятливі можливості, які стали перед Америкою в новій добі. В цій новій епосі домінуватиме одна потуга в світі. Всесвіт не поділятиметься на дві протилежні ідеології. Автор вбачає новий курс, в якому Америка повинна взяти в майбутньому перед, щоб не втратити нагоду надзвичайних можливостей історичного моменту.

Із семи розділів, тільки другий, понад 70 сторінок, Ніксон присвячує змінам в колишньому СССР. Він докладно передбачає кінець імперії і власне над цим розділом я довше зупинюся.

Ніксон приділяє чимало місця насвітлюючи, на його думку, нерозумну політику ЗСА відносно колишнього СССР перед і після невдалої революції. Допомагаючи Ґорбачеву, ЗСА тим і шкодили демократичному процесові. Всяку допомогу Заходу використовувано на збереження комунізму. Автор цитує Андрея Сахарова, який перед своєю смертю в 1988 році сказав: „У відсутності радикальних реформ у советській системі, економічна і технологічна допомога тільки підсилюватиме хворобу вже систему і затримуватиме прихід демократії". Політика Заходу щодо Москви не повинна була бути залежна від долі однієї особи, навіть, коли ця особа була так видатна, як Ґорбачов. Основною помилкою Заходу, на думку автора, було прийняти, що націоналізм спричинить нестійкість і насильство. Націоналісти не тільки дали демократичним ідеям у СССР напрям, але також силу протиставитися путчові. Республіки були проти центру з історичних причин. Тут автор покликається на шість республік, першою з яких є Україна. Подає коротко її втрати в людях, починаючи з часів Сталіна і кінчаючи нещастям Чорнобиля.

Хоч президент Реґен назвав її „злощиною імперією", то все таки республіки мають можливість збудувати новий лад, але вони рівно ж стануть віч-на-віч перед трьома небезпеками, які можуть скоротити здобуту волю. На думку Ніксона, це є: 1) советська бюрократія — система, яка залишилася в руках колишніх членів Компартії; 2) російський імперіялізм, який може відновитися і 3) соціялізм, який має певну привабливість для широких мас країни. Демократичні провідники під впливом мас розчарованих економічними невдачами, можуть повернутися до демократичного соціялізму.

Розвал імперії відкриває нові перспективи для конструктивних відносин із Заходом. Наладнавши недокінчені справи такі, як роззброєння і допомога Москви іншим тоталітарним режимам, дальшою акцією Америки повинна бути допомога колишнім республікам, перетворюючи їхні командні економії на ринкові відносини. Це повинна бути селективна допомога цим новим державам, які хочуть економічних і політичних реформ.

Перехід від комунізму до демократії з вільним ринком пройде по терновому шляху. І коли нові незалежні держави зустрінуться з перешкодою, а такі голоси існують на Заході, що ЗСА повинні були зробити більше для збереження Центру. Ніксон відкидає такі погляди, бо навіть давні західні демократії мають економічні проблеми. ЗСА не може відцуратися тих нових держав, коли вони будуть в клопоті на дорозі до демократії. Навпаки, ЗСА повинні прийти з допомогою.

Автор звертає увагу читача на те, що не має прикладу переходу держави з адміністративної до ринкової економіки. Будуть перешкоди від колишніх комуністів та існуючих структур. Хоча в проводі є реформісти, на нижчих адміністративних постах є колишні комуністи, які не захочуть зміни, а навпаки, стануть в обороні минулого і при добрій організації зможуть паралізувати найкращі реформи.

Щодо західньої масової економічної допомоги, Ніксон вважає, що її непотрібно колишнім республікам СССР. Більшість з них має задовільні природні багатства. Робоча сила, незважаючи на неґативну трудову етику, освічена, вишколена і готова скерувати напрям праці до правильних

(Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про переступний рік

Хоча щочотири роки маємо щастя переживати 29-го лютого, а з цим переступний (високосний) рік і хоча про це широко розписуються чому воно так є і прив'язують до цього знаменитого дня ряд „легенд" пересудів і різного роду можливостей його відзначувати, таки найцікавіша прикмета того року — це сама можливість народитися 29-го лютого.

Уявіть собі, що уроджені цього дня святкують лише раз на чотири роки уродини і тим стають в очах усіх інших куди молодшими, як вони є на ділі. А все це тому, що, як пояснюють в енциклопедії, а воно нам не надто ясне навіть після такого точного опису), що „високосний рік — це кожний четвертий календарний рік, що має на одну добу більше (366) за звичайний (365), число якого ділиться на чотири".

Та все ж приємно старитися поволіше та не пригадувати собі щорожку про цей день народження, що за словами Максима Рильського добавляє „з кожним роком більше місця тузі"...

Мабуть, не багато осіб святкує день народження 29-го лютого, але є такий щасливець в українській громаді, про якого уродини всі знають та широко святкують, а це д-р Маруся Бек.

І саме в день, коли цей фейлетон появиться на сторінках „Свободи", вона буде відзначати свої 21-ші уродини!. Напевно з цього приводу ціла широка громада Дітройту, де вона живе і де визначалася так довго політичною і громадською працею, буде складати їй побажання і особливо відзначати цей день. Щоправда недавно, бо в жовтні вписано її за заслуги для міста Дітройту до Палати слави — але закінчити 21 рік — це не абияка дата, коли за кимось така багатогранна та довгорічна громадська і політична праця в американському та українському середовищі.

Цікаво, як почувається людина, яка після такалендареві стає щойно „повнолітньою"? І як почуваються інші її товариші щастя — уродженці 29-го лютого?

Чи забувають вони, що час таки іде і роки плинуть навіть, якби їх не числити і не відзначувати щорічно дня народин? І рівночасно насувається запит чи така дата народження відкриває право почуватися молодшою людиною? Чи воно не є трішки так, як з косметичною операцією, що лише вигладжує зморшки?

А все ж наша цьогорічна „повнолітня уродинниця" таки виїмкова. Думаємо про неї завжди із сантиментом і подивом, згадуючи її життєву енергію, яка відповідає рідкісним уродинам, її розум, політичну вмілість і гідну репрезентацію української жінки в американському житті. Пригадуємо розумні її слова, коли перед кількома роками спільно з українською громадою відзначувано її рідкісні уродини, як пригадуємо інші... особливі уродини, на які вона була приїхала до Ню Йорку, — 80-річчя сеньйора українських журналістів — Івана Кедрина.

Як часто доводиться тепер цитувати незвичайно правдиві слова невідомого американського автора, як й д-р Маруся Бек раз сказала: „Коли подивляєш когось за те, що він робить — скажи це йому тепер, а не чекай аж на цей час, що навіть якби ти кричав — він уже того не почує!" Це тільки одна з її життєвих засад, що їх вона нас навчала, а їх багато.

Значить, що люди, які народжуються 29-го лютого, є виїмкові та приходять на світ під доброю зорею!

О-КА

О. Т.

ЛІТЕРАТУРНІ НАГОРОДИ

Читаючи „Літературну Україну", завважуємо, що — крім важливих справ державного утвердження — актуальною стала справа літературних нагород. Великі оголошення на першій сторінці подають інформацію Комітету в справі державних премій з уточненням, кого і за які твори допущено, як кандидата на ці премії.

Літературні премії не новина, відомі від античних часів. У Греції вже в першому сторіччі перед народженням Христа відбувались Пітійські ігри в Дельфах і хоч це були в головному атлетичні змагання, то їх започаткували музичні фестивалі на честь Аполлона, на яких поети співали гимни на честь цього бога сонця і світла, за що отримували грошові премії, а згодом були короновані лавровим вінком, який замінили золотою короною. Уже коли ці свята перенесено до Атен, і там змагались один з одним найкращі поети-драматурги. Традиція нагороджування поетів перенеслася згодом і до Римської імперії. Знаємо, що в Римі був коронований поет Петрарка. Йому запропонували почесть поета-лавреата і сенат у Римі й університет у Парижі, та він прийняв цю почесть від Риму, був коронований на Капітолі в квітні 1341 р. і дістав почесне громадянство цього міста. Підтримував цю традицію імператор Фредерік Барбароса, а в XVII сторічні популярне було відзначення за „майстерність у поезії", за що поет діставав імперську грамоту і дорогий перстень. В нових часах найбільшої слави удостоїлась Нобелівська премія, що її разом з преміями за науководі досягнення приділює кожного року Шведська Академія. Першу Нобелівську премію за літературу дістав у 1901 році француз П'єр Прудон, більше філософ-суспільник, ніж письменник, другу, в 1902 році, німецький історик Моммзен, третю норвезький поет, а радше політик, голова радикальної партії в Норвегії Б'єрнсон, і щойно четвертим лавреатом був справжній поет, провансальський поет Містраль, а вже за ним в наступному році — 1905 році, цю нагороду дістав польський письменник Сенкевич. Шведська Академія кермується часто політичними впливами і не завжди найкращий письменник дістає відзначення; лавреатом є Люїджі Пірандело, чи Ґрація Деледда, хто їх тепер знає, а не удостоївся нагороди їх сучасник Марія Рільке. Так і в 1963 році літературну нагороду фундації Нобеля дістав Винстон Черчіль, а не дістав її його сучасник знаменитий грецький поет і новеліст Нікос Казандзакіс. Численні нагороди за літературну діяльність має Англія, започатковані в 1806 році для студента Оксфордського університету; в головному всі літературні премії в Англії призначені для молодих авторів і так і визначується і вік кандидатів, до тридцятого, чи сорокового року життя. Велику традицію мають літературні нагороди у Франції. Французька Академія установила літературну нагороду з фондів Жана де Бальзака (не мішати з письменником Оноре де Бальзаком) ще в 1654 році, і першу премію признала в 1671 р. В тому ж році відзначено теж золотою медалею поета з фонду Пеллісона, утвореного на честь Людовика XIV і цей фонд перебрала згодом Французька Академія і видає нагороди за літературні твори, головно так звану „Ґранд Прі". Славні є нагороди Академії Ґонкурів, започатковані в 1903 році, спеціяльно для молодих авторів, які не підходять під вимоги Французької Академії.

У Німеччині понад сто літературних нагород розділюють щорічно державні і суспільні організації; найпрестижна — це нагорода Німецької академії. В Італії нагороди уфундовані головно видавництвами і спеціяльними фундаціями. Продовжує традицію літературних нагород і Греція і їх приділює Грецька Академія в Атенах.

В Україні нагороди державні і вони були зв'язані з політикою центру в Москві. Так 23-го червня 1925 року були запроваджені постановою Ради народних комісарів Советського Союзу в пам'ять Леніна премії в галузі науки, техніки, літератури, журналістики, публіцистики і мистецтва. Вперше присудили ці премії в 1926 році за наукові досягнення. Для присудження премій призначувались комітети при раді міністрів, а одобрення премій виходило від Центрального Комітету партії. В 1935 році присудження премій не відбувалось, але вже скоро встановлено премії в імені Сталіна і вони проіснували до 1956 року, коли розвінчано Сталіна, і премії знов наділили іменем Леніна.

На тих московських зразках існували з 20-го травня 1961 року республіканські премії ім. Т. Шевченка. З цією премією вийшла заковика, бо її признали були не кому іншому, а головному московському генсекові Хрущову. Та саме в той час Хрущова замінив Брежнєв і цієї премії Хрущову вже не вручено. Самий Брежнєв був аж двічі відзначений ленінськими преміями. Тож постанову Центрального Коміте-

(Закінчення на стор. 3)

В ІНТЕРВ'Ю ФРАНЦУЗЬКІЙ газеті „Фіґаро" лібійський диктатор Муаммар Каддафі заявив, що Лібія є готова сприяти в розшуку терористів, причетних до загибелі американського літака над Лакербі в 1988 році. „Збройна конфронтація з ЗСА, — визнав Каддафі, — стане для нас катастрофою. Ось чому ми волімо вдавати згідливість".

МЕТЕОРОЛОГИ ВІДЗНАЧАЮТЬ надзвичайні кліматичні зміни на Близькому Сході. На західне середземноморське узбережжя від Туреччини до Єгипту випали великі сніги. В Єрусалимі зупинився вуличний рух. В річках значно підвищився рівень води, є затоплені села. Ливанська столиця вкрита 20-сантиметровою товщею снігу — такого Ливан не бачив, скільки існує.

Ірена Стецура

КИЇВСЬКИЙ ОПЕРНИЙ ТЕАТР У ПАРИЖІ

Коли визначний критик „Ню Йорк Таймсу" Джан Роквелл вирішив поїхати до Парижу, щоб почути і побачити Київський оперний театр — його дуже позитивна рецензія три рази дуже корисно порівняла Київську оперу до Большого театру з Москви. Рецензія ця рівно ж порушує істинні питання української музики, а то й болючі.

Большой оперний театр дотепер уважався за зірку Східньої Европи, а що кількакратно приїздив на Захід і до Америки, служив як мірило, як стандарт, до кого порівнювали інші европейські опери.

„Україна в Парижі" — це п'ятьмісячний показ українського мистецтва, де в січні виступав Київський оперний театр, в лютому оперний балет, в березні і квітні Національний балет України, а в травні Київське відділення колишнього Червоноармійського хору.

Критик пише, що „перша постановка „Хованщини" Мусорґського у величезній залі Палати Конґресу на 3,800 місць, тобто втричі більша від театру в Києві, була надзвичайно впевнена. Може була старомодна, але рівно ж стилістично більше впевнена і вокально рівномірна, як це, що ми чули від Большого оперного театру з Москви минулого літа в Ню Йорку. Їхній успіх був ще більше подиву гідний, коли взяти до уваги хаос пов'язаний з їхнім приїздом безпосередньо перед відкриттям". (Через всілякі затримки, склад опери приїхав всього дві години перед відкриттям до Парижу). Режисер Ірина Молостова правильно схопила дух Київської опери, кажучи: „Уявіть відвагу наших артистів. Як ці люди, що не мають що їсти — стільки клопотів — співають так прекрасно? " Далі критик пише, що співаки яких чув на відкритті „принесли б честь будь-якому оперному театрові в світі"...,„як і багато інших слов'янських ансамблів, Київська опера особливо сильна в мужеські голоси" і з прекрасними звучними виконаннями Валентина Пивоварова, Миколи Шонши і Олександра Вострикова. Теж сильне враження робив хоровий спів.

„Постановка І. Молостової у відміну від несміливих і нервових спроб на модернізацію Большого театру, стояла твердо на реалістичних концепціях".

Критик далі слушно квестіонує, чому показ української культури відкривається двома операми російських композиторів, навіть коли „Мазепа" співається українською мовою і її темою є український герой. Режисер Молостова та директор Київського оперного театру Анатолій Мокренко відповіли, що вибір репертуару був подиктований музичною якістю. Чайковський і Мусорґський — це клясика, яка належить цілому світові.

„Є українські опери, але наша опера розвивалася пізніше і з більшим трудом як російська. Як наш театр був заснований в 1867 році, ми не могли ні співати, ні компонувати по-українськи. Українська мова була дозволена аж до 1926 року. Тепер наша оперна компанія співає більшість російських опер російською мовою, а всі решта по-українськи".

„П. Мокренко, в якого синьо-жовтий прапорець в бутонєрці, пояснив, що систематична політика русифікації продовжувалася у всіх аспектах української культури і після 1926 року. Київська компанія тепер включає чотири українські опери в річному репертуарі 30 опер і що він має намір ще число поступово збільшити, не закидаючи клясиків, російських опер й інших".

„Ми мусимо випробувати українські опери, які були написані, щоб знати, що маємо, і заохотити до творення нових. Дотепер українські композитори не мали ніякої заохоти писати опери, бо це, що вони писали, не ставилося. Ми мусимо розвинути творчість у наших композиторів".

„Оптимізм І. Мокренка проявляється в час, коли головні мистецькі інституції колишнього Союзу зустрічаються із захмареною будучністю. Київська опера і балет затрудняють 1,200 осіб... „Дотепер відносно мало співочих зірок втекло на Захід — сказала І. Молостова — це тому, що вони більші патріоти ніж їхні колеги з Большого", що проявляється в тісній пов'язаності ансамблю.

„Навіть, коли новий Український Парлямент признав підвищення субсидій для оперного театру, інфляція перекреслила далекойдучі пляни. Наш річний бюджет зріс вдесятеро за останніх 10 років — до 12 мільйонів карбованців".

* * *

Як бачимо, українська культура дебютує в світі і буде мусити відповідати на такі питання як - де українські опери? Як боляче, що ми допрева будемо розглядати чи і які маємо опери і щойно будемо звертатися до композиторів, щоб їх писати. Як боляче здати собі справу з цього, що ми десятки літ або й більше позаду, на що є поважні причини, але світу це не обходить.

Маленька горстка визначних українських виконавців — інструменталістів та співаків (навіть не треба всіх пальців двох рук, щоб їх перелічити), що пробивається на Заході, головно в Ню Йорку, це смішно непропорційне число до 52-мільйонової нації, дуже багатої на музичний талант — творчий і виконавчий.

Треба зрозуміти, що українська музика і культура стануть відомі світові тільки тоді, коли вийдуть поза межі України. Ось наприклад — Київська опера в Парижі — нюйоркський критик їде до Парижу.

Наша держава ще довший час не зможе оплатити всі ці культурні акції, що їх треба провести. Успіх цих культурних акцій, буде залежати від нас — від діаспори. Ми маємо обов'язок допомогти нашим мистцям пробитися на Заході — уможливлюючи їм щоденний прожиток, і тоді мистецький.

Розкрилися кордони. Україна стала самостійною — світ цікавий побачити нашу культуру.

У Парижі ми задебютували належно. Слава Київському оперному театрові!

„Схопи...”

(Закінчення зі стор. 2)

побудників. В них є науковці світової слави. З започаткуванням правильних реформ, ці нові держави можуть здивувати світ своїм поступом. Вони знають, що комунізм не дав розв'язки — їхня надія є на реформи.

Автор присвячує багато місця Ґорбачову і його безнадійним спробам зберегти комуністичну систему. Він вважає, що Вашінґтон втратив багато грошей і енерґії підтримуючи Ґорбачова. Він засуджує політику ЗСА, метою якої було витримати Ґорбачова при владі перед і після путчу, підриваючи престиж Єльцина й інших реформаторів.

Президент Ніксон не вагається у своєму виборі поставити Єльцина понад Ґорбачова. Він засуджує пресу Заходу і прихильників Ґорбачова, як теж вашінґтонські політичні і дипломатичні кола, які свідомо переочували витрати Ґорбачова на озброєння, його ставлення до втрат у людях в Прибалтиці і його симпатизування з твердолінійниками, і атакували Єльцина за найменші недотягнення.

Врешті треба ще раз підкреслити, що цю книжку написано під час урядування Ґорбачова. Думки Ніксона, однак — важливі сьогодні і в такій мірі будуть актуальними в майбутньому. Він твердить: „Ми мусимо схопити цей історичний момент — коли святкуємо поразку комунізму — випрацювати стратегію для перемоги волі серед країн колишнього Совєтського Союзу. Ставка не може бути вища”.

40-ліття 17-го Відділу СУА ім. Олени Теліги в Маямі

Цього року 17-ий Відділ СУА в Маямі відзначив 40-ліття. Свято відбулося в неділю, 2-го лютого, в Українсько-Американскім клюбі. Союзянки прийняли гостей обідом і мистецькою програмою.

Голова Ірина Ракуш відкрила свято і привітала гостей. Союзянки відспівали гимн СУА, при акомпаньяменті Ольги Павлової. Мовчанкою вшановано померлих Сестер, зокрема нашу 22-літню секретарку Соню Микитку, яка відійшла від нас лише 6 місяців тому. Отці о. шамбелян І. Стевинський і о. диякон М. Добуш відмовили молитву. Голова коротко сказала про 40-літню працю Відділу. У самих початках Відділу членки були дуже активні у всіх ділянках громадського і церковного життя. Були членками обох церков, Українсько-Американського клюбу, Народного Союзу, УККА, були учительками у школі українознавства, і ще й сьогодні вчать. Брали участь і помагали в організації свят. Щороку самі готували свято Героїні і впродовж 18 літ — вишивані вечерниці, які завжди проходили дуже успішно і зміцнювали матеріяльну базу Відділу.

Відзначені членки 17-го Відділу СУА в Маямі. Фл.

У роках 50—60—70-тих були дуже активні у Відділі знані громадські діячки Марія Біляк, яка була також членом Головної Управи СУА, Анна Тижевська і колишня викладачка інституту у Києві Олімпія Подубинська. Коли почалась будова церкви, Відділ жертвував на будову, а пізніше закупив запрестільний образ роботи мистця Святослава Гординського.

У 1962 році було засновано хор „Веселка”, який вела знана співачка Ольга Павлова. Цей хор виступав і на наших, і також на різних американських імпрезах і фестивалях, співав коляди у різдвяний час. Відділ роками прикрашував ялинку українськими мистецькими декораціями, робив виставки вишивок, різьб, ляльок у наших народних строях і майже кожного разу за ці виставки діставав нагороди.

Ева Сташкі, членка Відділу, була дуже жертвенною для дітей, вона особисто щедро жертвувала на школу. 1975 року Ева передала Відділові певну суму для допомоги молоді у ЗСА і поза межами, яка вчиться української мови. Кілька студентів дістало тоді допомогу за посередництвом стипендійної акції СУА. У своєму заповіті залишила значну суму для 17 Відділу на стипендійний фонд. З цього фонду Відділ вислав кілька місцевих студентів на літні курси до Гарварду, а також було приділено стипендії для двох богословів у Римі. Великою мірою посприяв Відділ д-рові Зенонові Когутові, завдяки чому у Гарвардському університеті вийшла унікальна історична англомовна праця про Гетьманщину. Книжка одержала дуже добру оцінку в американській пресі. Опісля для ширшої акції Відділ передав фонд Еви Сташків під адміністрацію Централі СУА. Сьогодні фонд має 80 тисяч дол. З відсотків фонду скористало вже багато студентів, а останніми часами користають студенти з України.

Відділ і членки є меценатами Українського Музею в Ню Йорку, Енциклопедії, Гарвардських Студій, спонзорують студентів у Бразилії, помагають інвалідам. З приїздом дисидентів Відділ старався про організацію зустрічей з ними і надавав їм допомогу. Кожного року Відділ переводить збірки на медичну допомогу хворим дітям у Бразилії, протягом п'яти останніх років для потерпілих з чорнобильського вибуху. Збіркові листи дістає Відділ від Централі СУА. Зв'язкова до СФУЖО переводить збірки на СФУЖО і на пресовий Фонд журналу „Україна у світі”.

За успішну 40-літню працю Централя СУА нагородила Відділ грамотою. На столах був представлений багатий архів Відділу. Ми бачили конвенційні книжки, журнал „Наше Життя”, дописи, листи, кореспонденцію і знимки.

Люся Венґльовська, культурно-освітня референтка, яка вела дальшу частину свята, відчитала подяку від її дітей, Бориса, Віри і Тані, які дістали допомогу на літні студії у Гарварді, відтак надала слово гостям. Привіти передали: Дана Васєвич, президент Українсько-Американського Клюбу в Маямі, голова 56 Відділу ім. М. Рудницької з Норт-Порту Марія Наваринська, Люба Кобрин, колишня культурно-освітня референтка нашого Відділу і секретарка 71 Відділу з Ню Джерзі Іванна Пелепчак. Люба Маринюк гарно представила нам сильветку патронки. Всі тепер розуміємо, чому Відділ вибрав власне Олену Телігу за свою патронку.

Було також відзначено присутніх на залі членок-основниць Марію Венґльовську і Люсю Візняк, Вероніку Цегельську, Любу Кобрин, Ірину Ракуш та довголітню диригентку хору „Веселка” Ольгу Павлову. Усі дістали рожі на знак вдячности за їх працю.

Дана Васєвич відспіванням двох пісень, „Верховино” і „Воля” розпочала музичну програму. О. Головацький при акомпаніяменті п. Короленка відспівали нам сентиментальні пісні „Рушничок” і „Два кольори”, п. Короленко і О. Головацького при фортепьяні п. Короленка виконали „Київський вальс”, „Карпати-Карпати” і „Лелеки”.

Відспіванням „Ще не вмерла Україна” закінчили ми свято нашої 40-літньої праці.

Мирослава Хойнацька-Тершаковець

ТЕГРАНСЬКА ГАЗЕТА „Джомгурі Іслямі” виступила з погрозами на адресу швайцарського уряду, який погодився видати французьким властям одного з убивць колишнього прем'єр-міністра Ірану Шахпура Бахтіяра. Газета застерігає, що передання швайцарцями Зеяла Сархаді „не тільки заподіє шкоди взаєминам між Теграном і Берном, але й спричинить великі труднощі для уряду Франсуа Міттерана”.

Літературні...

(Закінчення зі стор. 2)

як ім. Я. Галана, чи інших ту Компартії і Ради міністрів Української РСР 23-го квітня 1969 року впроваджено державні премії Української РСР і в той час теж і змінили назву цієї республіканської літературної премії на державну премію УРСР імені Т. Шевченка. Сьогодні її назва „Державна премія України імені Т. Шевченка в галузі літератури, журналістики і мистецтва при кабінеті міністрів України”. Розмір премії 2,500 карб. кожна й лавреатам присвоюють звання „лавреат державної премії” як теж вручають диплом і почесний знак.

Цього року на здобуття премії у ділянці літератури подано 11 кандидатів. Є й кандидати інших галузей — журналістики і публіцистики, образотворчого мистецтва, теорії й історії літератури, музики, концертної діяльности і кінематографії, разом понад двадцять кандидатів. Кандидатів подають письменницькі організації, університети, чи інші вищі школи, культурні організації. До участі в конкурсі допускаються ті кандидати, які одобрені кабінетом міністрів України. Та попри ці державні премії існують ще інші літературні премії, між ними премії М. Рильського, П. Тичини, Лесі Українки, А. Головка, В. Сосюри, Ю. Яновського, О. Вишні, І. Франка, П. Усенка, О. Копиленка, А. Малишка, С. Олійника; не згадується тепер вже таких премій, славословів соцреалізму, а можна би і не згадувати таких письменників як Усенко, чи й Головко, бо вони не надто цінно презентують нашу літературу. Останню премію ім. Головка отримав редактор „Дзвону” Роман Федорів і вдоволений нею.

В останньому часі дійшли й інші премії. Головна — це премія імені Володимира Винниченка; в попередньому році її отримав літературознавець з діяспори Григорій Костюк, цього року закарпатський письменник Іван Чендей; чи теж премії ім. Г. Тютюнника та В. Стуса, реперезентантів літератури, яка не дала себе втягнути в імперську пропаґанду. Літературні нагороди, які не тільки дають ім'я лавреатові, але й грошову виплату, напевно допомагають літературному процесові. Тож їх і треба підтримувати. Краще було б, щоб ці премії не виходили від урядових чинників. Уряд повинен асиґнувати фонди, але не вирішувати про кандидатуру. Кандидатів повинні вибирати особи, зв'язані з літературним процесом, чи теж літературні й культурні організації. В діяспорі є престижна літературна нагорода О. і Т. Антоновичів, що вже від десяти років приділює нагороди за оригінальні твори і літературознавчі праці в сумі 5,000 дол. кожна. Це похвальне явище і ця нагорода вже вклала себе і в літературне життя України, бо деякі її останні лавреати, як наприклад, Іван Дзюба, це літературні діячі України.

В СЕРЕДУ, 26-ГО ЛЮТОГО, міністер закордонних справ Японії Мітіо Ватанабе офіційно пожалкував у зв'язку з рішенням Росії надати Південній Кореї право на ловлю риби в районі Південних Куріл, котрі Японія вважає своєю територією.

У пам'ять дорогого нам

бл. п. д-ра Григорія Шиманського

пересилаю 100 дол. на ФОНД ДОПОМОГИ УКРАЇНІ

Володимир і Стефанія КЕБУЗИ

Українсько-Американська Асоціяція Університетських Професорів

ділиться сумною вісткою зі своїми членами і українською громадою, що дня 16-го лютого 1992 р. відійшов у вічність

проф. Олександер Оглоблин

один із найвидатніших істориків своєї доби і почесний член нашої асоціяції.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УПРАВА УААУП

Управа Землецтва Перемищина в ЗСА

ділиться сумною вісткою з членами, що 4-го лютого 1992 р. відійшов у вічність наш член Перемишляк

бл. п. д-р мед.

Володимир Заньків

Горем прибитій родині складаємо щирі співчуття.

Українське Лікарське Товариство Північної Америки Відділ Метрополії Ню Йорк і Ню Джерзі

ділиться сумною вісткою з членством та українським громадянством, що 4-го лютого 1992 р. відійшов у вічність

бл. п. д-р мед.

Володимир Заньків

головний рентґенолог шпиталю у Віґокен, Н. Дж., довголітній член УЛТПА, меценат громадських установ.

Родині покійного висловлюємо глибоке співчуття.

Управа Відділу

В ПЕРШУ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
дня 8-го березня 1991 року
нашого улюбленого

св. п. д-ра прав

Ореста Володимира Бедрія

будуть відправлені в неділю, 8-го березня 1992 р.

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в церквах:

св. Трійці, в Кергонксоні, Н. Й., о год. 8:30 ранку;
Царя Христа, в Бостоні, Масс., о год. 8:30 ранку;
св. Йосафата, в Рочестері, Н. Й., о год. 8:30 ранку;
Успення Пресвятої Діви Марії, в Маямі, Фла., о год. 9:30 ранку;
Входу в Храм Пр. Богородиці, в Норт Порт, Фла., о год. 9-ій ранку;
св. Андрія, в Норт Порт, Фла., о год. 9-ій ранку;
Богоявлення, в Рочестері, Н. Й.;
в Піттсфорді, Н. Й. в оо. Кармелітів;
в Римі, в оо. Василіянів і оо. Студитів
і в Україні

Ласкаво просимо згадати Ореста у своїх молитвах.

БАТЬКИ, РОДИНА та ДРУЗІ

ПОДЯКА

Сердечно дякуємо всій нашій рідні, друзям і знайомим за щирі молитви, глибокі вислови співчуття, за жертви на св. Літургії та за щедрі пожертви на „Пласт в Україні” і на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля.

Нехай ласкавий Господь благословить вас і ваші родини за вашу сердечну любов і підпору.

З любов'ю

БАТЬКИ

П О Д Я К А

Дня 5-го листопада 1991 р. в Чикаґо з волі Всевишнього відійшов у вічність

бл. п.

мґр ОРЕСТ ІВАСЕЧКО

Зібрані датки під час похоронів, дружина покійного, Ольга Івасечко переслала до Головної Управи Українського Золотого Хреста із призначенням для дітей в Україні — дітям Чорнобиля.

В пам'ять покійного, замість квітів, склали пожертви:

100 дол. — д-р В. Бартошко;
50 дол. — д-р С. Дудяк;
по 20 дол. — В.П. Вербицькі, А.Н. Іванів, І. Семкович і О. Климків, І. М. Яремко;
по 10 дол. — О. Вітковська, мґр Р. і А. Кобилецькі, О. Лехнюк, Р. Припхан;
70 дол. — О. Івасечко.
Разом: 350 дол.

Дружині покійного Олі Івасечко та усім жертводавцям складаємо найсердечнішу подяку за щедрі датки.

Покійному Вічная Пам'ять!

Головна Управа Українського Золотого Хреста

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок, 25-го лютого 1992 р. відійшов від нас на вічний спочинок

наш дорогий

БАТЬКО, ДІДУСЬ і ПРАДІДУСЬ

бл. п.

ІВАН ПАЛКА

нар. 9-го вересня 1901 р. в селі Соснові, Україна, колишній член Січових Стрільців та член багатьох українських установ на Україні і діяспорі.

ПОХОРОН відбувся в п'ятницю, 28-го лютого 1992 р. з похоронного заведення Головчак, Парма, Огайо до катедри св. Йосафата, опісля тлінні останки зложено на цвинтар свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Залишив у смутку:

сина — ЕВГЕНА з дружиною ВІРОЮ
дочки —
ВІРУ НАПОРУ з мужем МИХАЙЛОМ
ГАНЮ ЕНДЕРСОН з мужем ЧАРЛС
брата — ДМИТРА
одинадцятеро внуків і трьох правнуків
ближчу та дальшу родину в ЗСА, Україні й Австралії

В глибокому смутку повідомляємо, що з Волі Всевишнього відійшла у вічність 21-го лютого 1992 р. на 96-му році життя

наша найдорожча

МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.

Мелянія Ціховлас з дому Дзіковська

вдова по бл. п. о. Василеві Ціховласові, парохові в Полкинях, Україна.

Покійна нар. у Валяві коло Перемишля.

ПОХОРОН відбувся 24-го лютого 1992 р. в Йонкерсі, Ню Йорк. Тлінні останки спочили на цвинтарі св. Марії в Йонкерсі, Н. Й.

Залишені в глибокому смутку:

доньки —
МАРІЯ
ЯРОСЛАВА ҐУРСЬКА з сином МИХАЙЛОМ і родиною
ІРЕНА ГОНЦЕ з мужем ГЕНКОМ
ДАРІЯ ГОРНИЦЬ з мужем РОМАНОМ, донькою МАРТОЮ і сином АДРІЯНОМ з дружиною ІРЕНОЮ
син — ЗЕНОН з дружиною ЛЮБОМИРОЮ і сином АНДРІЄМ
братанок — МИХАЙЛО з дружиною ҐЕНОЮ
правнуки — ДАМ'ЯН, РЕНАТА, МАРКІЯН І СЕСИЛЬ

Просимо про молитви за спокій душі покійної.

ВІЧНА ІЙ ПАМ'ЯТЬ!

Святочна імпреза в Бервику

У першу неділю в грудні 1991 року відбулось свято св. Миколая недільної школи при церкві свв. Кирила і Методія у Бервику, Па., спонзоровані 164-им і 333-ім Відділами УНСоюзу.

Участь у святі взяло біля 40 дітей і майже стільки батьків.

Тимко Бутрей, Голова Округи УНС і секретар 164-го Відділу, поінформував батьків і дітей про УНС і його ролю в громаді.

Свято закінчилося роздачею дарунків св. Миколаєм і смачним буфетом.

Н.Н.

Дітвора на святі

ЗГІДНО З ПОВІДОМЛЕННЯМ Інформаційно-телеграфічного аґентства Росії (ІТАР), 25-го лютого у військовій частині на космодромі Байконур сталися криваві сутички між вояками і старшинами. Спалено чотири казарми і склади з харчами, загинуло троє осіб. Причина бунту — постійні приниження вояків з боку старшин, недоброякісні харчі і незадовільні побутові умови.

В СЕРЕДУ, 26-ГО ЛЮТОГО, сербський президент Слободан Мілошевіч згодився повернутися за стіл переговорів, організованих Европейською спільнотою для врегулювання югославської кризи. Тим часом 325,000 сербів підписали петицію з вимогою резиґнації Мілошевіча і його соціялістичного уряду, який втягнув країну у війну.

В СЕРЕДУ, 26-ГО ЛЮТОГО, генеральний секретар ООН Бутрос Ґалі прийняв Юсефа Дебрі, спеціяльного післанця лібійського диктатора Муамара Каддафі. Мета зустрічі — переговори про видання двох лібійських громадян, причетних до знищення американського літака з 270 пасажирами в 1988 році.

В СЕРЕДУ, 26-ГО ЛЮТОГО, в багатьох містах Грузії, передусім у Тбілісі, розпочалася акція громадянської непокори тимчасовому урядові. Учасники багатотисячних мітинґів вимагають повернення до влади законного президента і парляменту, підкреслюючи, що в очах світу сталося приниження Грузії, міжнародний авторитет якої впав до рівня „бананової республіки".

МИНУЛОГО ПОНЕДІЛКА, у Вашінґтоні спеціяльний адвокат, якого найняв Сенат для прослідження справи хто видав засобам масової інформації вістку про те, що проф. Аніта Ґілл оскаржила номіната до Верховного Суду Кларенса Томаса у невідповідній поведінці, перепитував понад чотири години Ніну Тотенберґ, кореспондентку Крайового публічного радіо. Н. Тотенберґ була одною із двох журналістів, що першими подали до публічного відома цю вістку. Вона, як і її колеґа-кореспондент Тимоті Фелпс з „Нюздей" перед нею, відмовилася відповідати на підставі закону, що дозволяє інформувати громаду про функціонування Уряду.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 9.

П. Солотко, Чикаґо	15.00
д-р М. Балтарович, Воррен	10.00
С. Волянський, Редінґ	10.00
Г. Галамушка, Ворм Мінерал Спрінґс	10.00
д-р В. Ґерент, Вест Гартфорд	10.00
О. Доманська, Джерзі Ситі	10.00
А. Дурбак, Куяґоґа Фолс	10.00
д-р Т. Залуцький, Адельфай	10.00
В. Івасько,, Нортпорт	10.00
д-р Т. Крупа, Моріставн	10.00
Е. Кухар, Гавел	10.00
О. Куцик, Гюстон	10.00
Н. Пінковський, Бруклин	10.00
М. Худий, Асторія	10.00
А. Яріш, Рочестер	10.00
В. Головатий, Воррен	5.00
А. Долінай, Гетборо	5.00
М. Ґавур, Кент	5.00
А. Заброський, Бервин	5.00
П. Лощишин, Рочестер	5.00
В. Полець, Міннеаполіс	5.00
Б. Радловський, Елмвуд Парк	5.00
А. Рибальт, Янґставн	5.00
М. Танський, Тусан	5.00
М. Тимочко, Джансон Ситі	5.00
М. Тимошенко, Чикаґо	5.00
Л. Фіґурський, Йонкерс	5.00
Б. Флант, Воррен	5.00
В. Гошовський, Бронкс	2.00

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 29-го БЕРЕЗНЯ 1992 р.

Чикаґо-Південь. Річні загальні збори 220-го Відд. Б-ва свв. Петра і Павла, о год. 11:30 ранку, по співаній Службі Божій в церковній залі, 4952 So. Paulina Ave. На порядку нарад: звіти Управи і К. Комісії за 1991 р. та вибір нової на 1992 р. Просимо членів про численну участь. — Управа.

Просфора 1-го Відділу СУА в Ню Йорку

Просфора — це перша імпреза, якою після загальних зборів 1-ий Відділ започаткує свою діяльність. Тож у неділю, 9-го лютого 1992 року, численно зібраних членок з родинами і гостей привітала голова Лідія Маґун. Вона висловила велику радість, що по довгих століттях страждань Україна стала вільною та могла вже без страху святкувати Різдво Христове за християнським звичаєм. Побажавши щасливого Нового Року, передала ведення програми Культурно-освітній референтці І. Мачай, яка склала Різдвяні привітання. Відтак Н. Мітрінґа, яка завжди збагачує наші імпрези власними поезіями, відчитала свій вірш „Мрія".

Наш Відділ кожного року включає в програму дітей і внучат наших членок. Цього разу Л. Гурин відспівала дві колядки: „Хто там по дорозі йде до Вифлиєму" і бойківську „В глибокій долині". Фортепіяновий супровід виконала Сестра Бернардина. А. Натина і М. Пеленська задеклямувала вірш „Воскова свічечка". Всі точки мистецької програми присутні зустрічали рясними оплесками.

Слідувала Просфора, відтак М. і М. Родріґес та М. Новсед відіграли на бандурах три колядки під проводом Сестри Бернарди, яка вчить гри на бандурі в школі сз. Юра.

Милою несподіванкою були Різдвяні побажання з українського міста Тернополя, з яким 1-ий Відділ нав'язав контакт. В червні 1991 року голова Л. Маґун була в Україні і особисто зустрічалася з членами СУ в Тернополі. Л. Маґун передала привіт, грошевий подарунок і розповіла про працю 1-го Відділу, який передплатив 10 журналів „Наше Життя" для СУ в Тернополі та 5 журналів для СУ в Долині. Наші зв'язки не вриваються, ми одержали від СУ з Тернополя телеграму з побажаннями з нагоди 70-ліття Відділу, а тепер з нагоди Нового Року. Цитую: „Сердечно вітаємо з Новим Роком, зичимо всім союзянкам і їх родинам, щоб сіялося щастя, родинна злагода й багатство, а колосилося добро на довгії роки, а для України — навіки! Ще і ще раз дякуємо за матеріяльну поміч і журнали „Наше Життя". Далекі посестри, знаємо що Ви серцем в Україні. Тож дай Боже, щоб хоч рідко перетиналися не лише наші помисли, але й наші дороги!" Такі побажання — це подяка за наш труд за океаном та заохота до кращої праці.

Ми одержали новорічні побажання від Єпископа В. Лостена, о. А. Діткуна з Бразилії, о. Овада з Юґославії, від Сестер Служебниць з Польщі, від багатьох членок. Усні побажання зложила голова Окружної Управи Н. Савчук, яка була нашим гостем. Відтак А. Серант за старим звичаєм „віншувала", після чого присутні зложили датки на „Коляду". Після підрахунку скарбнички Ст. Гуменюк „Коляда" в сумі понад 700 дол. призначена на потреби в Україні. Голова Л. Маґун подякувала виконавцям мистецької програми, господарчим референткам Д. Кріль, А. Кусніpчук і М. Федюк за підготовку Просфори. Імпрезовим референткам Д. Мудрій, І. Мачай — за підготовку і ведення програми, членкам — за датки до буфету, а всім присутнім за участь і щедру коляду. У святковому настрої всі разом колядували та весело гуторили, а думки наші летіли в рідні сторони, де вперше дзвінко лунали наші колядки по вільній Україні.

Лідія Маґун

В Москві...

(Закінчення зі стор. 1)

байджанцями і вірменами відбулися в Москві у приміщенні міністерства закордонних справ колишнього СССР у присутності міністра закордонних справ Російської федерації Андрея Козирєва, його дорадників і дорадника президента Росії у справах міжнаціональних відносин Ґаліни Старовойтової. Виглядає, кажуть деякі західні політичні спостерігачі, що Москва продовжує „опікуватись" деякими колишніми республіками колишнього СССР, використовуючи для цього кожну нагоду.

Г. Старовойтова, виступаючи на пресовій конференції після опублікуваного спільного вірменсько-азербайджанського комунікату, заявила, що не бачить скорої розв'язки цієї нелеґкої проблеми, „песимістично оцінює відносини між вірменами і азербайджанцями". Під час пресконференції Старовойтова, яка, до речі, виступає спільно з Александром Руцьким на російських шовіністичних зібраннях, запропонувала увести в зону конфлікту, тобто до Нагорного Карабаху і на кордон між Вірменією і Азербайджаном, військові частини Організації Об'єднаних Націй у синіх шоломах, „до часу створення аналогічних сил здержування внутрі Співдружности Незалежних Держав". При тому вона заперечила, що Борис Єльцин, президент Росії, готовиться назначити її міністром оборони Російської федерації.

На думку дорадника російського президента конференція вірменів і азербайджанців в Москві може стати прологом до подібної конференції членських країн СНД, але на значно вищому рівні.

Деякі представники незалежних держав, в тому числі також Україна, не погоджуються з думкою Старовойтової і їй подібних російських представників, вважають конфлікт за Карабах відокремленим явищем і протестують проти введення до будь-якої країни мирових військ ООН та створення „аналогічних сил внутрі СНД", які Москва напевно захоче використати для „ліплення" нової „демократичної" російської імперії.

Молодь...

(Закінчення зі стор. 1)

студенти університетів читатимуть монтаж із творів Т. Шевченка. Питаємося наших гостей, коли розпочали працю з дітьми і дістаємо відповідь, що у січні, але надіються, що до дня концерту 8-го березня всі будуть знати свої ролі. До речі, концерт відбудеться в руханковій залі школи св. Івана Хрестителя в Нюарку, а початок точно о год. 3-ій по полудні.

Сестра Марія, розповідаючи про школу св. Івана Хрестителя каже, що тепер школа має 107 учнів, в тому 12 дітей з України, які не є в силі платити за науку і це, на жаль, робить велику прогалину у бюджеті школи. Тому, як зважувє І. Басняк, прихід з концерту буде поділений на найбільше конечні шкільні видатки.

Нам цікаво знати про число учнів у інших школах. „Рідна Школа" має їх 67 і це в більшості старші віком діти, а школа ім. Л. Українки — 98, але саме навпаки, бо малят, і так розростається, що дотепрішні приміщення в місцевій середній школі замалі і громада у Виппані розглядається за будинком, де можна б помістити не лише школу, але й молодечі організації та інші, що там постають.

У Музичному дошкіллі тепер є 40 дітей, отже як взяти все разом понад 200 українських дітей віддасть 8-го березня поклін Кобзареві.

Таке з'єднання має велику моральну вартість і приємність для учасників і для тих, що це підготовляють. Саме на цю тему ведемо довшу розмову з нашими гостями, стверджуючи в унісон як важливе є тепер дальше плекання української культури та українських дисциплін саме тут в ЗСА і як багато можуть тим користуватися діти з України, які досі такого навчання не мали.

Сестра Марія каже, що незабаром до їхньої школи має завітати директорка одної школи зі Львова, яка буде посестрою школи в Нюарку, а Х. Крижанівська розповідає, що в школі ім. Л. Українки були фоторепортери з київської телевізії, які з великим зацікавленням фільмували навчання українських дисциплін і дивувалися скільки тутешні діти навчаються.

Саме ця конечність не занедбувати того, що ми тут роками вкорінювали в наші молоді українські покоління, дарма що очі нас усіх тепер звернені на незалежну українську державу — це спільне завдання нас усіх в діяспорі, а рівночасно наша спільна журба, щоб не стратити цих наших моральних надбань, які ми з таким зусиллям плекали довгими роками без українського материка.

Банк СССР...

(Закінчення зі стор. 1)

паперів колишнього СССР; про видачу легкових автомобілів за цільовими розрахунками, чеками 1991 року Ощадбанку колишнього СССР; про механізм контролі за виконанням торговельно-економічних домовленностей, які були підписані у Мінську 14-го лютого цього року; про забезпечення грошової готівки; про внутрішній державний борг колишнього СССР.

Як підкреслив В. Фокін, у всіх питаннях були прийняті спільні рішення шляхом консенсусу. Він також повідомив, що деякі з держав-учасниць можливо погодяться вважати Україну державою-гарантом виплати ними їхньої частини зовнішнього боргу СССР. У спільному комюніке учасники наради досягли домовленостей:

„1. Створити постійно діючу Міждержавну раду для нагляду за обслуговуванням зовнішнього заборгованости та використанням активів Союзу. Просити координатора робочої групи СНД І. Коротченя до 15-го березня 1992 року підготувати статут Міждержавної ради як постійно діючої професійної міжнародної організації. Передбачити, що у вказаній раді держави мають по одному рівному голосові для всіх держав-суб'єктів колишнього Союзу. У випадку, коли країна вирішить передати державі-гаранту свої пасиви й активи, голос цієї країни в Міждержавній раді також переходить до держави-гаранту на підставі двосторонньої Угоди.

2. Вивести Зовнішньоекономбанк СССР з-під юрисдикції Російської Федерації, надати йому статус спеціялізованого міждержавного банку. Встановити, що банк підпорядкований Міждержавній раді і діє за статутом, що його приймає Міждержавна рада.

Якщо національне законодавство держави, на території якої розташований банк, має інші правила, ніж правила, які є в статуті банку, то діють правила, передбачені статутом.

3. На Зовнішньоекономбанк колишнього СССР покладаються функції уповноваженого банку для обслуговування зовнішнього боргу й також управління активами колишнього Союзу ССР.

4. З метою отримання об'єктивної інформації про надходження виплат до Зовнішньоекономбанку та організації ефективного обслуговування зовнішнього боргу, учасники наради домовилися про укладення розподільного балянсу Зовнішньоекономбанку СССР. З цією метою учасники наради формують робочу групу з представників державучасників нарад і надають їй відповідні повноваження.

Учасники наради також прийняли до уваги пропозицію Республіки Туркменістан звернутися до Наради глав держав-членів СНД дати оцінку рішенням Російської Федерації стосовно активів СССР і Зовнішньоекономбанку СССР.

Учасники Наради також прийняли до уваги пропозиції делегації Азербайджанської республіки щодо необхідности поширеного поняття активів та резервів колишнього СССР, включаючи до нього експертні ресурси озброєнь і військової техніки (в тому числі урано-плутонієві ресурси) за станом на 1-го січня 1991 року".

Під цим документом стоять підписи представників делегацій 14-ти республік колишнього СССР.

У вівторок, 25-го лютого, відбулася телефонічна розмова Президента України Л. Кравчука з Президентом Франції Франсуа Міттераном, під час якої Л. Кравчук поінформував Ф. Міттерана про консультативну зустріч представників держав колишнього СССР, які прийшли до загальної згоди, що будуть сплачувати борги колишнього Союзу іншим державам, однак є потреба внести корективи до механізму сплати боргу.

Як відомо, 28-го лютого представники Великої сімки також розглядали цю проблему. Л. Кравчук також заявив, що Україна розраховує повністю сплатити свій борг в наслідок нинішніх економічних реформ, а Міттеран пообіцяв сприяти Україні в успішній перебудові економіки. Він також зазначив, що борги мають обслуговуватися за допомогою незалежного механізму, який треба добре випрацювати. Президент Франції не виключив можливости введення на певний час мораторіюму на виплату боргу і побажав Україні першою серед країн СНД виплатити свою частку боргу.

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

КАТЕРИНА СОПКАНИЧ член УНС Відд. 333-го Т-ва ім. св. Анни в Берурч, Па. померла 22-го грудня 1991 року на 66-му році життя. Нар. 23-го квітня 1925 року в Берурч, Па. Членом УНС стала 1942 року. Залишила у смутку мужа Франка. Похорон відбувся 24-го грудня 1991 року на укр. кат. цвинтарі в Берурч, Па.

Вічна Їй Пам"ять!

М. Боберська, секр.

МИХАЙЛО КОЦУР член УНС Відд. 13-го ім. св. Миколая в Вотервліті, Н.Й. помер 16-го грудня 1991 року на 44-му році життя. Нар. 1947 року в Штутґарті, Німеччина. Членом УНС став 1988 року. Залишив у смутку батька Петра і маму Емілію, брата Івана з родиною та дальшу родину та приятелів. Похорон відбувся 20-го грудня 1991 року на цвинтарі св. Миколая у Вотервліт, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Павло Шевчук, секр.

АНТІН СТРУЦ член УНС Відд. 379-го Т-ва ім. св. Юрія в Чикаґо, Ілл. помер 16-го грудня 1991 року на 71-му році життя. Нар. 1920 року на Україні. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку дружину Татіяну, чотирьох синів, три невістки і брата Івана з родиною. В Україні залишив дві сестри з родинами та дві сестри з родинами в Польщі. Похорон відбувся 19-го грудня 1991 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

МАРІЯН СЛАВІНСЬКИЙ член УНС Відд. 155-го в Перт Амбою, Н.Дж. помер 22-го грудня 1991 року на 78-му році життя. Нар. 1-го листопада 1913 року в Україні. Членом УНС став 1954 року. Залишив у смутку дружину Софію. Похорон відбувся 27-го грудня 1991 року, на українському цвинтарі в Перт Амбою, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ХРИСТИНА КАСЮХНИЧ член УНС Відд. 133-го Т-ва ім. Богдана Хмельницького в Нюарку, Н.Дж. померла 18-го грудня 1991 року на 86-му році життя. Нар. 1905 року в селі Стара Сіль, Старий Самбір, Україна. Членом УНС стала 1968 року. Залишила у смутку Марію Мотуз Цап і Івана Мотуз, 7 внуків і 13 правнуків. Похорон відбувся 21-го грудня 1991 року на цвинтарі Еверґрін, в Елизабет, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Ярослава Леськів, секр.

● ПРАЦЯ ●

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ

яка стало бажала б проживати на Фльориді, Норт Порт, зі старшою жінкою, мешкання забезпечуємо.

Тел.: (216) 845-6078

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ

до опіки над двома дітьми. Легка домашня праця, харчі і мешкання.

Тел.: (201) 267-7166

після 7:00 год. веч.

1	шинка консервована	6 x 1 Lb	15	оливки	1 Lb
2	ковбаса вуджена	3 Lb	16	томатна паста	2 Lb
3	м'ясо сніданкове	3 x 12 OZ	17	приправа до зупи	13 Oz
4	парівки зі свинини	1 Lb	18	суха сметана	2 Lb
5	сардини	3 x 1 Lb	19	рідкий шоколад	1.5 Lb
6	курячі бульйони	4.5 Lb	20	рудзинки	2 Lb
7	макарони	5 Lb	21	кава	2.5 Lb
8	олія	1 Gal	22	какао	2.5 Lb
9	жир Кріско	6 Lb	23	чай	1 Lb
10	зелений горошок	2 Lb	24	цукор-пудра	2 Lb
11	сушена фасоля	2 Lb	25	тістечка	3 Lb
12	перець чорний	1 Lb	26	горіхове масло	2.5 Lb
13	риж	20 Lb	27	жувальні гумки	1 Lb
14	гірчиця	1 Lb 08 Oz			